

vsaj obsežno nakazali to problematiko. Iz pregleda ambita vidimo, da prevladujejo napevi v intervalu sekste (v Sloveniji septima!). Pregled ritma kaže, da prevladujejo napevi s »hemiolno«¹ ritmično osnovo. Pri tem so v večini napevi, v katerih prevladujejo binari, pa čeprav tudi niso redki napevi z večino ternarov.

Tako lahko poudarimo, da urednikovi podatki k napevom v tej zbirki izdatno olajšujejo študij folklornega bogastva v makedonskih napevih in pomenijo važen prispevek k naši folkloristiki.

Radoslav Hrovatin

Makedonski narodni ora so koreografski znaci i terminologija. Koreografsko pismo go sestavile i ova zbirka ja uredile **Zivko Firfov** i **Gančo Pajtondziev**. Knigoizdatelstvo »Kočo Racin«, Skopje 1955. 84 str.

Potem ko so Makedonci v poslednjih letih često tudi pri nas pokazali svoje ritmično pestre in izrazno svojevrstne plesne, mora vsakogar razveseliti, da jim je uspelo vse to tudi že zabeležiti in izdati ter tako ustvariti nove možnosti za študij njihove zelo razvite ljudske umetnosti tudi na tem področju. Izdajatelja Zivko Firfov, vodja muzikološko-koreografskega oddelka Folklornega inštituta NR Makedonije, in njegov sodelavec, koreograf Gančo Pajtondziev, sta sestavila makedonskim plesom primerne znake za označbo gibov. Pri tem uporabljata koreografijo, ki je kombinacija notnih znakov za označenje časovnega nastopa gibov, kot je že znano iz koreografije dr. V. Zganca, dalje novih znakov za označbo gibov nog in deloma ostalega telesa ter končno posebnega strokovnega opisa plesa. Pri tem načinu beleženja je razvidna razlika med ritmom napeva in ritmom plesa v značilni poliritmiji nekaterih primerov (Tropnalo oro golemo; Kalajdziskoto). Večina priobčenih 20 plesov ima enostavno ritmično osnovo. Nad polovico, t. j. 14, jih ima $\frac{2}{4}$ mero in le 4 so v značilni »hemiolni«² meri (Tropnalo oro golemo $\frac{3}{16}$, Makedonka $\frac{3}{16}$, Nevestinsko $\frac{3}{16}$, Kalajdziskoto $\frac{14}{16}$). Tako bo marsikdo v zbirki pogrešal nekatere znane makedonske plesne (Crnogorka, Teškoto, Čučuk itd.). Ples novejšega izvora je »Mlada partizanka«, ki nagiba k polimetričnosti v odnosu napeva k plesu. Večina primerov so peti plesi. Ostali imajo instrumentalne napeve ljudskih glasbil (svorče, grneta, duduk, zurla in tapan, gajda). 8 plesov je priobčenih večglasno. Vendar je verjetno le dvoje večglasij originalnih folklornih stvaritev. Ostalo so najbrž priredbe urednika Z. Firfova. Plesi so bili zabeleženi na revijah in festivalih. Za 8 plesov je celo označeno, da so jih plesale šolske in društvene plesne skupine. Glede na to vidimo, da se v zbirki prepletata vidika ljudskoprosvetnega praktika z znanstvenim delavcem. Temu sicer ne bi a priori oporekali, vendar pa bi bilo potrebno nadrobno označiti, kako se izvajajo posamezni plesi v kmečkem okolju in kaj je nastalo na področju ljudske prosvete. Take opombe k vsakemu plesu posebej bi dale zbirki večji pomen. Ne glede na to pa je treba poudariti, da sta urednika izvršila na področju makedonske ljudske plesne umetnosti važno pionirsko delo, ki bo rabilo kot pomembno izhodišče za nadaljnji študij in obdelavo te panoge ljudske umetnosti.

Radoslav Hrovatin

Albanian and South Slavic Oral Epic Poetry. By Stavro Skendi. Philadelphia, American Folklore Society, 1954 (Memoirs of the American Folklore Society, Volume 44, 1954). Printed in Germany at J. J. Augustin, Glückstadt. Vel. 8°, VIII, 221 str.

Skendi je va knjiga o Albanski in jugoslovanski narodni epiki je spolnjena doktorska disertacija (habilitacijsko delo), sprejeta 1951 na Oddelku za slavistiko Kolumbijske univerze (Columbia University) v New Yorku in predstavlja dragocen donesek k spoznavanju albanske in srbskohrvatske ljudske epike in njenega medsebojnega razmerja; saj so avtorju kot svetovalci stali na strani najboljši poznavalci, med njimi Albert B. Lord Harvardske univerze, Cambridge Mass USA, in Alois Schmaus Münchenske univerze na Bavar-